

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1961 m. rugsėjo 27 d.

Trečiadienis

Nr. 77 (1500)

Kaina 2 kap.

TEGYVUOJA ŠLOVINGOJI KOMUNISTŲ PARTIJA!

Lietuvos Komunistų partijos XIII-asis suvažiavimas pradeda savo darbą didžiausio kūrybinio pakilimo sąlygomis, kada tarybinė liaudis su milžinišku entuziazmu sutinka didžiosios ir išmintingosios Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXII-ąjį suvažiavimą, kuris svarstys ir tvirtins naująją partijos Programą ir naujus partijos įstatus. Šie istoriniai dokumentai, šalia kitų klausimų, įeina ir į Lietuvos KP XIII suvažiavimo dienotvarkę.

Naujuose partijos dokumentuose tarytum veldrodyje atsispindi giedras socialistinės žmonijos rytas, pranašaujantis nuostabią komunistinę dieną. Toji diena, nėra jokios abejonės, ateis ir atneš visoms pasaulio tautoms gerą ir taikų gyvenimą.

AUKŠČIAUSIAS PARTIJOS TIKSLAS, — sakoma Programos projekte, — **PASTATYTI KOMUNISTINĘ VISUOMENĘ, KURIOS VĖLIAVOJE ĮRAŠYTA: „IŠ KIEKVIENO — PAGAL SUGEBĖJIMUS, KIEKVIENAM, PAGAL POREIKIUS“. PILNUTINAI BUS ĮKONYTAS PARTIJOS LOZUNGAS: „VISKAS ŽMOGAUS VARDAN, ŽMOGAUS GEROVEI“.**

Komunistų partija visuomet vadovavosi šiuo lozungu, ir dabar jau nebetoliai tas laikas, kai jis bus pilnai įgyvendintas tikrovėje. Dabartinė tarybinė žmonija karta gyvens komunistinio sąlygomis.

Kiek daug džiugių naujųjų respublikos gyvenimui! Vieni tik per praėjusius dvejus su puse metų pastatyta ir atiduota eksploatuoti 31 pramonės įmonė, 25 atskiri cechai veikiančiose įmonėse, 40 mokyklų, 22 vaikų įstaigos, daugiau kaip 607 tūkstančiai kvadratinų

metrų gyvenamojo ploto, eilė kultūrinės-buitinės paskirties objektų. Mūsų pramonės darbas dabar yra tokio lygio, koks buvo numatytas septynmečio kontroliuose skaičiuose 1963 metams. O tai reiškia, kad septynmečio planas vykdomas beveik dvejis metais anksčiau.

Kovojant už partijos iškeltų uždavinių įvykdymą žemės ūkyje, nenukrypstant vystosi ir stiprėja Lietuvos kolūčiai ir tarybiniai ūkiai, didėja žemės ūkio produkcijos gamyba. Per pastaruosius penkerius metus respublikoje mėsos gamyba padidėjo 55 procentais, pieno gamyba—75 procentais. Visuomeniniame sektoriuje mėsos gamyba padidėjo puse karto, pieno—beveik pusketvirtu karto. Lietuvos žemės ūkis ntekuomet anksčiau nežinojo tokių spartų gamybos augimo tempų.

Partija kelia pasaulinės istorinės reikšmės uždavinį — užtikrinti Tarybų Sąjungoje aukščiausią gyvenimo lygį, palyginus su bet kuriu kapitalizmo šalimi. Dvidešimtmečio pabaigoje numatoma:

- nemokamas vaikų išlaikymas vaikų įstaigose ir mokyklose-internatuose;
- materialinis nedarbingųjų aprūpinimas;
- nemokamas mokymasis visose mokyklose;
- nemokamas medicininis visų piliečių aptarnavimas, įskaitant aprūpinimą vaistais ir ligonių gydymą sanatorijose;
- nemokamas naudojimas butais, o taip pat komunaliniais patarnavimais;
- laipsniškas perėjimas į nemokamą visuomeninį maitinimą (pietūs) įmonėse, įstaigose ir gamyboje dirbantiems kolūkiečiams.

Su pasididžavimu žvel-

giam į tarybinės Lietuvos kultūros vystymąsi. Antai, šiais mokslo metais respublikos mokyklose mokosi apie pusę milijono mokslėvių. Pagal knygų išleidimą vienam gyventojui Tarybų Lietuva yra pirmosiose vietose mūsų šalyje. Šiuo metu kas 12 respublikos žmogus dalyvauja meninėje savišveikloje. Tai tik keli skaičiai. Tolesniam tarybinės Lietuvos kultūros vystymuisi partija atveria dar platesnes galimybes.

Partijos Programos projekte plačios perspektyvos nubrėžtos tolesnio socialistinės demokratijos vystymosi srityje.

Partija aukštai kelia taikos ir draugystės vėlavą virš visos mūsų planetos. Tarybų šalis atkakliai vykdo taikos politiką ir, kaip rodo dabartinė tarptautinė padėtis, toji politika vėl laimi. Agresoriai priverčiami trauktis, skaitytis su sveiku protu.

Didžioji kovos už komunistinę Programą rado gyvą atgarsį tarybinėse žmonijos širdyse. Ši mūsų liaudies balsa akivaldžiai demonstruoja Lietuvos KP XIII suvažiavimas, kuris suvaldins didelį valdmenį kovoje už naujas pergalės. Lietuvos darbo žmonės naujais laimėjimais sutiks Lenino partijos XXII suvažiavimą.

Tegyvuoja šlovingoji Komunistų partija!

«Laisvės» kolūkyje savo darbščiomis rankomis jau nuo seno garsi verselių augintoja Anelė Kubilienė.

— Ji labai myli savo darbą, verselius, — sako kolūkio pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius Grigorijus Prokofjevas. — Matai, kaip ji prižiūri savo verselius, ir negali atsisidžiauti...

Anelė Kubilienė verselių augintoja dirba jau devintus metus. Per tą laiką ji sukaupe nemažą darbo patyrimą.

— Svarbiausia — priežiūra ir pašarai, — sako darbščioji verselių augintoja. — Šiuo metu jos priežiūroje yra 56 verseliai. Visi jie — sveiki, žvalūs, gerai auga.

— Net iki 800 gramų per parą priauga jos prižiūrimi verseliai, — didžiudamasis energinga verselių augintoja, sako fermos vedėjas Grigorijus Prokofjevas.

Iš 56 Anelės Kubilienės prižiūrimų verselių dalis bus atiduota visuomeninės bandos papildymui, kita dalis bus parduota valstybei.

— Džiugu, kai dirbi sau, savo kaimynams, savo kolūkiui, — sako verselių augintoja Anelė Kubilienė.

Nuotraukoje: A. Kubilienė su savo augintiniais.

VI. JASINSKO NUOTR.

ŽINIOS

apie ūkinių darbų eigą rajono kolūkiuose
1961 m. rugsėjo 25 d.

(procentais)

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Nuimta grūdinių ankštinų kultūrų	Suvežio (avo nuimto ploto)	Iškulta	Pasėtos žiemkėlių grūdams	Nuraula linų	Rudeninis arimas	Nuimta kukurūzų
1	„Adomyne“	*	*	42,7	97,5	*	5,9	*
2	„Alizava“	84,5	78,0	55,0	80,0	20,0	—	31,4
3	„Antašava“	80,1	*	67,3	79,3	*	10,0	44,7
4	„Ateltis“	82,9	87,3	23,9	*	80,6	10,7	57,4
5	„Atžalynas“	90,5	75,9	68,7	80,0	*	—	17,6
6	„Aukštaičiai“	97,1	96,5	24,8	79,0	*	41,7	56,9
7	„Aukštupėnai“	88,2	93,3	50,0	*	—	11,8	38,5
8	„Aušra“	79,4	81,5	51,2	*	—	16,9	52,6
9	„Byčių parod. b. a.“	87,8	93,7	29,8	86,5	*	—	75,0
10	„Bugailiškiai“	86,5	97,8	40,4	92,8	13,6	17,6	84,4
11	„Gegužės Pirmoji“	*	96,9	65,4	90,0	87,1	2,5	*
12	„Juodpėnai“	95,6	92,4	62,2	89,7	64,3	13,0	*
13	„Laisvė“	96,4	93,1	43,0	*	*	11,5	83,7
14	„Laukminiškiai“	87,2	88,5	64,8	91,4	9,5	13,3	92,1
15	„Lėvuo“	86,8	*	31,7	65,0	*	28,2	—
16	„Lukonys“	87,4	93,7	41,6	81,3	*	2,8	84,9
17	„M. Melnikaitės v.“	*	93,8	45,2	92,8	*	52,0	18,9
18	„Mitiurino v.“	*	88,3	51,9	84,4	75,0	—	—
19	„Nituva“	84,2	82,4	33,7	72,6	93,8	27,8	65,2
20	„Masų rytai“	91,1	96,1	39,5	87,6	84,8	7,7	50,9
21	„N. gyvenimas“	92,7	94,2	50,0	80,6	*	32,5	41,5
22	„Nemunas“	*	92,5	34,3	90,4	*	—	82,2
23	„Neris“	87,4	94,3	34,1	95,7	*	3,3	33,3
24	„Noriūnai“	*	*	46,2	96,0	*	—	*
25	„Pakupys“	76,4	*	36,4	*	81,0	21,9	*
26	„Palanga“	80,6	87,1	63,9	83,2	90,0	6,3	12,5
27	„Pergalė“	91,4	86,1	50,9	95,8	*	42,5	—
28	„Pirmoji vaga“	91,9	*	30,2	98,3	51,5	4,3	62,5
29	„Pirmėnas“	91,4	95,1	52,5	76,7	38,5	26,1	80,0
30	„Pyvesa“	99,0	95,9	56,9	*	*	—	20,9
31	„Sakalas“	91,6	91,5	47,6	*	81,1	7,1	*
32	„Salamiestis“	95,9	95,3	76,4	87,5	*	15,6	*
33	„Skodinis“	97,2	85,8	27,7	90,0	*	—	*
34	„Šetekšna“	*	*	29,1	*	*	17,9	41,2
35	„Šviesa“	92,0	96,8	60,1	*	66,7	10,4	87,5
36	„Soyturys“	*	*	67,8	81,5	*	38,5	83,9
37	„T. pirmėnas“	96,1	90,0	63,1	92,3	*	—	*
38	„Tiesa“	*	97,0	30,4	76,0	*	—	*
39	„Uoginiai“	*	*	79,6	82,0	*	31,3	—
40	„Vedrupys“	98,8	95,8	25,7	97,9	*	3,8	—
41	„Vėžionys“	84,1	83,6	25,7	96,9	28,0	12,3	*
42	„Vienybė“	*	*	32,6	92,0	*	21,7	69,2
43	„Žadeikiai“	91,7	90,9	51,7	84,1	88,7	25,0	*
44	„Žalgiris“	94,7	95,5	33,5	80,0	*	7,5	*
Viso kolūkiuose:		92,0	93,6	45,0	89,4	81,8	13,7	63,4

*—įvykdė planą

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

Skubiai taisyti

NEIKULIA, NEI...

„Palangos“ kolūkio žemdirbiai kol kas valstybei tepardavę vos kėlas tonas grūdų. Koks gi reikalas?

Antroje brigadoje, ku-

Jei ir toliau taip kuls, tai ne tik žmonės, bet ir karvės ima skundus raiyti...

riai vadovauja brigadininkas Alfonsas Giedrys, jau seniai iškultū žiemkėčiai. Tačiau dar yra kolūkyje ir atsiliakančių. Pavyzdžiui, trečioje brigadoje, kuriai vadovauja Vytautas Jarevičius, kalimas vos tik pradėtas. O pirmoje kolūkio brigadoje, kur brigadininku dirba L. Burokas, nors kuliama, bet į dieną kalėjai teiškulia po 2,5—3 tonas naujojo derliaus grūdų. Juk tai apsilaidimas! Geri žemdirbiai per dieną iškulia po septynias tonas ir net daugiau.

— Kai blogai einasi kalimas, — sako kolūkiečiai, — tai ir valstybei nėra ko parduoti, o ir žiemkėčių sėja buvo sudelsta.

Kolūkio valdybai reikėtų paklausti, ką kalba kolūkiečiai, ir vieną kartą padaryti rimtas išvadas.

K. KAVOLIONAS

PAPILDYMAS VISUOMENINEI BANDAI

KUPIŠKĖNAI
SIŪLO

Partija

ir komjaunimas

Septintame TSKP Įstatų projekto skyriuje, 63 paragrafe sakoma: «VLKJS nariai, kurie yra partijos nariai arba kandidatai į narius, išelgia iš komjaunimo nuo to momento, kai įstoja į partiją, jeigu jie neužima vadovaujančių vietų komjaunimo organizacijose.» Mano nuomone, komjaunuolai — geri gamybininkai ir aktyvūs visuomenininkai, galėtų priklausyti komjaunimui, būdami ir partijos nariais arba kandidatais į TSKP narius. Žinoma, jeigu tie asmenys pareiškia norą ir toliau būti VLKJS eilėse. Šitokia galimybė užtikrintų geresnį partinį vadovavimą komjaunimui, dar labiau pakeltų komjaunimo organizacijų autoritetą.

B. UŽAS

Komjaunimo rajono komiteto
instruktorius, TSKP narys

Geriausius
gamybininkus — į
vadovaujančių partinį
darbą

TSKP Įstatų projekte nurodoma, jog TSKP narys privalo tvirtai vykdyti partijos liniją, parenkant kadrus pagal jų politines ir dalykines savybes. Todėl ateityje ypatingą dėmesį reikia skirti šiam klausimui. Į vadovaujančių partinį, tarybinį darbą būtina iškelti daugiau pačių geriausių gamybininkų, pasižymėjusių visuomeniniame darbe. Tie žmonės, kurie geriausiai dirba gamyboje, sugrąžina pasiekimų rezultatus darbe, mokės tinkamai ir vadovauti tam ar kitam darbo barui. Todėl būtų tikslinga pirmame TSKP Įstatų projekto skyriuje užrašyti, kad partijos narys privalo: «...tvirtai vykdyti partijos liniją, parenkant kadrus pagal jų politines ir dalykines savybes, ir į vadovaujančių darbą daugiau kelti pasižymėjusių gamybininkus».

B. GRYBAUSKAS

TSKP narys

„Gegužės Pirmosios“ kolūkis.

A. BUDRYTĖ

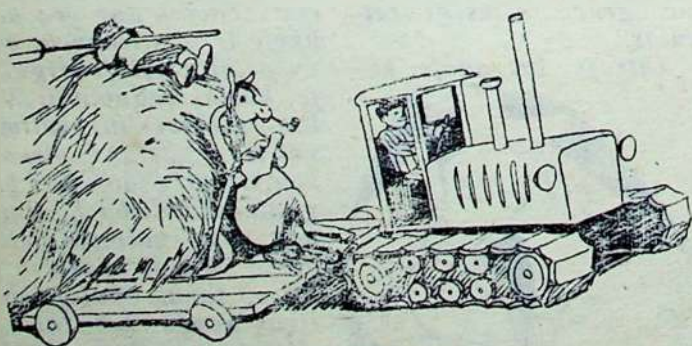
Subalčiaus gyvenvietė.

KORESPONDENTŲ POSTAI PRANEŠA

Kai mechanizatoriai savivaliauja

Traktorininkas Pranas pasodybiniuose sklypuose Kačinauskas su traktoriumi išaugintus javus. Nakties DT-14 buvo pradėjęs kultū metū, kartą, su kullamą-žiemkenčius pirmoje brigadoje. Brigadininkas Bro-

kolūkyje. Kullamąją iš P.

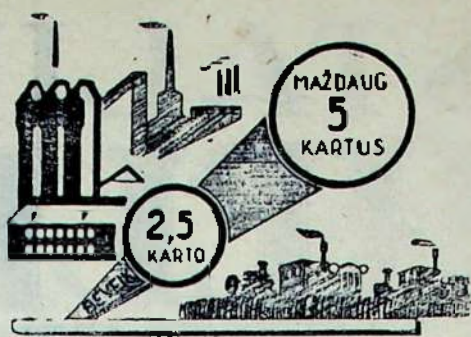

nus Balčiūnas su javų kullimu tikrai buvo sūnerimęs, nes dalls žiemkenčių dar buvo nepasėta, reikėjo seklos. Tačiau P. Kačinauskas ne toks žmogus, kullam rūpėtų arteles reikalai. Jis pradėjo kultū kolūkiečiams

Kačinausko kolūkio valdybai teko atimti.

Tikrai nerapi P. Kačinauskui visuomeniniai reikalai. Šiuo metu, kada traktorių galima būtų panaudoti laukų arimui, nuimant javus, P. Kačinaus-

TAI NUMATO PARTIJA

TSRS nacionalinių pajamų apimtį per artimiausius 10 metų padidės beveik du su puse karto, o per 20 metų — maždaug penkis kartus. Realiosios pajamos vidutiniškai vienam gyventojui per 20 metų padidės daugiau kaip tris su puse karto.

Per artimiausius 10 metų realiosios darbininkų ir tarnautojų pajamos (atsižvelgiant į visuomeninius fondus), skaičiuojant vidutiniš-

kai vienam dirbančiajam, padidės beveik du kartus, o per 20 metų — maždaug tris—tris su puse karto.

Remiantis didesniais kolūkiečių darbo našumo augimo tempais, jų realiosios pajamos vidutiniškai didės greičiau, negu darbininkų pajamos, ir, skaičiuojant vienam dirbančiajam, per artimiausią dešimtmetį padidės daugiau kaip du kartus, o per 20 metų — daugiau kaip keturis kartus.

(Iš TSKP Programos projekto).

DAUGIAU DĖMESIO PIENO RIEBUMO DIDINIMUI

Didelę reikšmę kolūkiuose turi individualinė pieno riebumo apskaita. Tik visa bėda, kad ji vedama tik 26 rajono kolūkiuose. Individualinė pieno riebumo apskaita kol kas nesidomima Mičiurino v., „Aukštaičių“, „Palangos“, „Pirmūno“, „Skodinio“ ir „Švyturio“ kolūkiuose. Taip pat didelis trūkumas, kad dar ne visuose rajono kolūkiuose yra kvalifikuoti, gerai paruošti kontrolasistentai pieno riebumo kontrolei vykdyti. Į kontrolasistentų paruošimą ir individualinės pieno apskaitos vykdymą turi daugiau dėmesio skirti veislinio darbo stoties direktorius Leonardas Karanauskas.

Prieš kurį laiką „Noriūnų“ kolūkio vadovai apkaltino Palėvenės cechą, girdi, nuolat jaučiamas jų pristatomo pieno riebumo procento svyravimas. Koks gi reikalas? Minėtame kolūkyje karvių bandos struktūra pieno riebumo atžvilgiu labai nevienoda. Vienų karvių pienas yra riebus, o tuo tarpu kitų — liesas. Todėl, nevedant kolūkyje pieno riebumo apskaitos, pasitaikydavo, kad pienas su didelio riebumo procentu būdavo sunaudojamas ūkio reikálams (sugirdomas paršeliams, veršeliams), o liesnis — pristatomas valstybei. To rezultate gaudavosi žymus pristatomo pieno riebumo procento svyravimas. Žinoma, to nebūtų, jeigu kolūkio vadovai pasistengtų sutvarkyti pieno in-

dividualinės apskaitos darbą. Pasitaiko pas mus dar ir tokių faktų, kai pristatomo pieno riebumo procentas nukenčia nuo kai kurių pieno priėmimo punktų vedėjų nesąžiningo darbo. Dėl šios priežasties šio mėnesio pradžioje buvo organizuotas visų rajono pieno priėmimo punktų darbo patikrinimas. Pavyzdžiui, į Kupiškio sviesto gamyklą pristato pieną „Pakupio“ kolūkis. Pieno riebumo procentas šioje gamykloje sistemingai mažinamas. Patikrinimo dieną pieno riebumo procentas čia buvo rastas didesnis, negu kitomis dienomis, kada pieno riebumo procentą nustatinėdavo gamyklos darbuotojai. Pavyzdžiui, liepos mėn. 24 d., tikrinant pieno riebumą, buvo nustatyta — 3,9 procento, o gamyklos darbuotojai buvo nustatę — 3,7 procento. Nemaža pieno statytojų nusiskundžia cecho meistro Povilo Šveikausko darbu. Jis kažkodėl nesuinteresuotas, kad būtų gerai sutvarkytos svarstyklės. O juk nenuginčytinas faktas — svarstyklės mažino svorį 1—2 kilogramais. Dar viena klaida, kurią daro gamykla, yra ta, kad, darant grietinės riebumo analizus, iš punktų nedalyvauja grafike numatytas atstovas. Todėl nenuostabu, kad analizai būna vienašališki. Be to, grietinės kiekis į gamyklos žurnalą įrašomas tik sekančią dieną, gamybos procesui užsibaigus. Dėl to negalima

žinoti, koks yra riebiųjų kiekis ir kiek turėtume gauti sviesto.

Yra daug trūkumų ir Puozų ceche. Tikrinimo dieną, darant kontrolę riebiųjų išėjimui, gavosi 4,43 kilogramo trūkumas. Ankstyvesnėmis dienomis grietinės riebumas ceche gaudavosi mažesnis, negu tikrinimo dieną. Galima drąsiai sakyti — cecho meistras Vytautas Labanauskas ir analizatorė Genė Beinoraitė nesąžiningai nustatinėja pieno riebumo procentą.

Taip pat nesąžiningai atlieka savo pareigas ir Palėvenės cecho analizatorė L. Zulonaitė. Ji net ir tada, kai buvo tikrinamas jos darbas, stengėsi iškreipti davinius.

Pieno priėmimo punktuose irgi yra didelių trūkumų bei nesąžiningumo faktų. Pavyzdžiui, Jutkonų pieno priėmimo punkte vedėja dirba Marė Kiaulėnienė. Punte — purvas, nešvara, netvarkingos svarstyklės. Čia irgi sistemingai mažinamas pieno riebumo procentas.

Nesąžiningai dirba Dubliškių punkto vedėja A. Alekniene. Tikrinant „Laisvės“ kolūkio pieno riebumą, nustatyta, kad čia jo riebumo procentas labai svyruoja. Taip pat dideli pieno riebumo procentų svyravimai pastebėti ir kituose punktuose — Migonų, Antašavos ir Tatkonų.

Daugelyje rajono pieno priėmimo punktų nėra reikiamos švaros ir tvarkos. Pieno riebumo analizams nustatyti naudojama nešvari, drumzlina, su nuosėdomis sleros rūgštis. Darant pieno analizus, nedalyvauja išrinkti komisijų nariai. Pieno pavyzdžių dėžių raktai laikomi ne pagal nustatytas taisykles, ir jų raktų yra net po kelis komplektus.

Didelę kaltės dalis tenka ir rajono kolūkių vadovams bei žemės ūkio specialistams, nes jie patys dėl savo neapdalumo sudaro sąlygas punktų darbuotojams nesąžiningai elgtis. Pavyzdžiui, „Skodinio“ kolūkio vadovai nekreipia dėmesio į tai, kad pienas išvežamas į pieno priėmimo punktus be važtaraščių. Ne visi kolūkiai prieš išveždami pieną daro pieno riebumo analizus. Taip pat būtų gerai, kad, imant pieno pavyzdžius ir darant analizus, dalyvautų fermų vedėjai ar žemės ūkio specialistai.

P. MATUSEVIČIUS

Rajono valstybinio supirktimo inspekcijos vyr. inspektorius

kas nuvyko pas kolūkiečių vadininkystės darbuotoją Vytautą Kazlauską ir su traktoriumi talkininkavo jo asmeniniame sklypelyje, kasant bulves. Frie traktoriaus buvo pririštas arklinis plūgas, ir juo nuarinėjo bulves. Panašiai prikastos asmeninės bulvės buvo gabenamos ir į pastogę. Taip bevažinėjant asmeniškais reikalais, buvo sugadintas ir traktorius.

Kolūkiečiai pasipiktinę klausia:

— Už ką gi ima atlyginimą traktorinės brigados brigadininkas Balys Troška, jeigu technika panaudojama asmeniniams reikalams, sugadinama, o su svarbiausiais ūkiniais darbais kolūkyje atsilekama?

S. GELAZIUS

„Atėtilos“ kolūkis.

I FERMA — TIK SAŽININGUS ŽMONES

Apsvarstę visas galimybes, „Pakupio“ kolūkio gy-

bulininkystės darbuotojai išsipareigojo šiais metais 100 ha arimų pagaminti po 33 cnt kiaulienos. Kaip gi jie tesi žodį? Norom ne-norom, bet reikia pripažinti, kad silpnai. Praėjo beveik devyni mėnesiai, o kiaulienos pagaminta vos pusė išsipareigoto kiekio.

— Nesiseka mums suklau-liena, — lyg tai bando teisintis pakupiečiai.

Netiesa. Svarbiausia — fermose turi dirbti darbin-tas, sąžiningi žmonės. O apie „Pakupio“ kolūkio kiaulių fermos sargę Marę Kurklietytę kai kurie kolūkiečiai atsiliepia tikrai nekalp. Kalbama, kad ji kartais pasisavina kiaulėms skirtus miltus, kitus pašarus. Fermos vedėjai Elena Vaškelienei reikia labai rimtai pažiūrėti į šį reikalą. Jei žmogus nesą-žiningas, iš jo naudos nebus.

V. GASIŪNAITĖ

TSKP XXII SUVAŽIAVIMA sutinkant MUSŲ EILINIAI

Daugiau kaip 200 žmonių dirba rajono statybos bare. Čia darbininkų rasime su įvairiausiomis specialybėmis: ir mūrinių, ir tinkuotojų, ir betonautojų, ir daug daug kitokių. O statybininkai šiandieną turi kuo pasidžiaugti, pasididžiuoti — jų įėjus mūsų gimtasis Kupiškis d'ena iš dienos vis gražėja, pasipuošia naujais mūrinių daugiaaukščių pastatais, tai vis jų, statybininkų, nuodėmės darbas.

Kiekvieną rytą statybos bare kiemas atgyja, tarsi pajaučia — pasigirsta skambus, pilnas ryžto ir energijos jaunų darbininkų juokas, vėjo nugairinti vėdai spindi džiaugsmu, laime.

Užaukime prie bet kurių statybų ir čia toip pat visur rasime daugumą jaunimą, savo darbščiomis rankomis kuriantį dar šviesesnį rytą, statantį naujus, erdvius butus dirbantiesiems, žmones, patogias parduotuves. Naujų statybų pastoliuose visada sutiksime paprastus, eilinius darbininkus A. Gabrėnaitę, E. Baltuškaitę, S. Murnikovaite, A. Česnaitę ir daugelį kitų. Daug

jie jau padarė, dar daugiau daro šiandieną, kad vis greičiau kiltų į saulę nauji korpusai.

Didelis gamybinis pakilimas statybos bare darbininkų tarpe jaučiamas dabar, artėjant TSKP XXII suvažiavimui. Susipažinę su paskelbtais istoriniais dokumentais — TSKP Programos ir įstatų projektais — J. Plintauskas, S. Misiūnas, N. Kostinas, P. Norkevičius ir kiti darbininkai įsipareigojo dirbti dar sparčiau, kasdieną įvykdyti ne mažiau kaip po pusantro išdirbio normos. Jie įsipareigojo iki Spalio mėn. atiduoti eksploatacijai naujai statomą plačiaekraninį kinoteatrą „Taika“. O jų žodžiais netikėti negalima: jei darbininkai užsimojo — padarys.

Mūsų visuomenėje nusistovėjo sena tiesa — paprasti eiliniai darbininkai yra garbingiausios komunizmo statytojų gretose. Tai jų jaunos, darbščios rankos stato tvirtus komunistinės visuomenės korpusus.

V. MASILIONIS
Rajono statybos bare pirminės partinės organizacijos sekretorius

ATKAKLUMAS NUGALI VISKĄ

Jau eilę metų, kaip „Naujo gyvenimo“ kolūkyje kiaulių augintoja dirba B. Strutinskienė. Bepigū dirbti ten, kur kiaulių augintojos sudarytos geros darbo sąlygos, yra erdvė tvartai, mechanizuoti pagrindiniai darbai, iki soties gyvuliams skiriama pašarų. Tiesa, dabar kasdieną darbo sąlygos gerėja ir „Naujo gyvenimo“ kolūkyje, tačiau iš pradžių tikrai buvo nelengva, ypač kai šiame darbe trūko patyrimo B. Strutinskienė. Tačiau atkaklumas, ryžtas nugalėti viską. Iš pat vaikystės pamilusi darbą, B. Strutinskienė neaukšto prie pirmųjų sunkumų, jų nepabūgo.

Dabar kiaulių augintoja B. Strutinskienė prižiūri bėkonus ir veislines kiaules. Darbo užtenka, tik spėk suksti. Gal didžiausias sunkumas tas, kad jos prižiūrimi bėkonai ir veislinės kiaušės randasi dviejose vietose. Juk vien vaikūtinėjimas nuo vienos patalpų prie kitų atima daug laiko. Kolūkio valdybai reikėtų pasirūpinti, kad kiaulių augintojoms būtų sudarytos geresnės darbo sąlygos. O tada ir pasiekimai kiaušienos gamyboje bus tikrai geresni. Juk B. Strutinskienė — jauna, žvali moteris, dabar kolūkyje žinoma kaip geriausia ir darbščiausia kiaulių augintoja.

— Reikia atkaklumo, noro, meilės pasirinktam darbui, o tada viską pasiekti, viskas įmanoma, — dažnai tvirtina B. Strutinskienė.

Ir tikrai, šiandieną B. Strutinskienė, prižiūrodama 42 bėkonus, pasiekia vis geresnių rezultatų, tvirtai vykdo priimtą įsipareigojimą kiaušienos gamyboje. Juk kiekvieno

dirbančiojo garbės ir pasididžiavimo dalykas — TSKP XXII suvažiavimą sulikti naujomis gamybinėmis dovanomis. O tokių žmonių gretose žengia ir „Naujo gyvenimo“ kolūkio kiaulių augintoja B. Strutinskienė. Jos pavyzdžiu reikėtų pasekti ir kiaulių augintojai B. Gričiūnienai, kurios darbe dar vis pasitaiko klaidų.

K. KULELIS

VARGU šiandieną ar surastum žmogų, kuris pasakytų, kad teisingai elgėsi tie, kurie pirmaisiais pokario metais lindėjo miške, ne tik patys šalinosi naujo, tarybinio gyvenimo, bet ir kitiems trukdė kurti tą gyvenimą. Praslinkę didžiulį įvykių kupinį metai tikino kiekvieną. Sulindę į miškus, buvę stambių ūkių savininkai, smetoniškai valdininkai stekė atkeršyti tiems, kurie iš jų atėmė nepelnytą turtą ir turtus ir minkštą kėdę. Tačiau kartu su jais nėjo ir vienas kitas visai ne to plauko žmogus. Kas gi paskatino juos, kilusius iš paprastų žmonių, pakelti ranką prieš tokius pat vargus ir darbo brolius, kas navedė juos tokiems klaidžiams ir vingiuotais takais?

As buvau tarpe jų, kurie suklupo lemtam momentu. Dar ir dar kartą pergaltvodamas savo gyvenimą, mintyse perbėgdamas klystkellais praklaidžiotus metus, surandu vis naujų šito kaltininkų.

Gyvenome mes Rokiškio apskrityje Kamajų valsčiuje: tėvai, keturios seserys ir aš. Mūsų ūkis Taraldžių kaime nebuvo stambus, didžiulėmėlį prie bendro stalo niekada mano tėvo nesodino. Tačiau mano tėvai buvo giliai religingi žmonės. Vaikus irgi nuo pat mažens prie bažnyčios pratinę. Štai tada, Salų bažnyčioje, aš ir išgirdau, kad lietuvių pasididžiavimas yra jo tikėjimas, kad tikras lietuvis niekada negali brolautis su nelitvinais, kad lietuvis turi atiduoti viską, kovodamas prieš bedievybę. Lietuva kaip tik ir yra nepriklausoma,

„Man viskas galima“

Visi „Pirmosios vagos“ kolūkio nariai gerai pažįsta trečiojo laukininkystės brigadoje gyvenantį kolūkietį Stasį Matekonį. Ir kaip gi nepažins, jeigu jis — pagrindinis tinginių grupės egzempliorius.

— Ir kam dirbti kolūkyje, — samprotauja gulėdamas lovoje, Stasys Matekonis. — Kas trokšta daug darbą turėti, tas tegu ir pėsčios po laukus. Nei aš, nei mano žmona Stasytė kolūkyje nedirbam, o kol kas gyvenam.

Jau ne pirmus metus Stasys Matekonis su žmona Stase vanglia bet kokio darbo kolūkyje. Kažkada jis laikinai šarė kiaušes, pavadavo su stargus šėrliką Stoniką. Dirbo tik mėnesį laiko, bet ir per tą spėjo išvaikyti visus kiaušius termos darbuotojus.

— Jeigu dirba S. Matekonis, tai aš nedirbsiu, — pareiškė kolūkio valdybai termos vedėja Danutė Indriūnaitė. — Nusibodo kelsmų klausytis. Ir ko aš galiu būti tikra, kad Mate-

forma. Bet jam dėl to — nei šilta, nei šalta. Vaikšto švilpaukdamas klauras dienas ir net kitus kolūkiečius nuo darbo atkalbinėja.

— Kam čia dirbti kolūkyje, kam be reikalo skubėti, — porina jis artėdams nariams. — Imkit pavyzdį iš manęs: nedirbu, o neblogiau už jus gyvenu.

Gal prieš metus latka užėjo pas S. Matekonį brigadininkas Juozas Navickas paprašyti, kad šis padirbėtų kolūkio laukuose. Tačiau vietoje atsakymo buvo apipiltas paplavomis. Nei kiek ne geriau atsitiko ir šiais metais. Trečios laukininkystės brigados brigadininkas Jurgis Keršulys S. Matekonis gerokai apkaltė, o žmona Stasė — iškoltojo.

— Ir kaip tau negėda taip elgtis, vengti darbo, — rėžia užklėtėjusiam tinginui į akis kolūkio valdyba.

Tačiau S. Matekonio šie priekaištai visiškai neįaudina.

— O ko brigadininkas trukdo man ramybę, veda į pagundą. Taip ir žinokit, kas mane vers dirbti, tas gaus per galvą.

Sąžiningi kolūkiečiai visškai tėsėtai piktnašiai tokio valdybos nuolaidžiavimo. Tam, kas nenori dirbti, prideda prie tolesnio kolūkio klestėjimo, nėra vietos mūsų visuomenėje.

J. PUMPURAS

Matekonis. — Kaip dirbau, taip ir dirbsiu. O jeigu kam nepatinka, togu išsina.

Jausdamas kolūkio valdybos nuolaidžiavimą, S. Matekonis visiškai sužibėjo. Vien dėl tokio jo elgesio kiaušius termos vedėja Danutė Indriūnaitė metė darbą ir persikėlė į „Skudinio“ kolūkį. Pagaliau išėjo ir artėdams vadovų kantrybė. Atleido jį S. Matekonį iš darbo kiaušiu

Kruopsčiai padirbėjo „ŽALGIRIO“ kolūkio antrosios laukininkystės brigados moterys raunant linus. Daugiausia linų nurovė Viktorija Černiatė, Veronika Buzienė, Elena Venslovienė, Ona Čekienė, Elena Mačionytė ir kt.

A. KRIAUSA

„ALIZAVOS“ kolūkio III brigados žemdirbiai sparčiai kasa bulves. Brigadininku čia dirba B. Medelinskas. Per pirmąsias dvi dienas brigadoje nukasta 6 ha bulvių. Geriausiai dirbo M. Jesevičienė, E. Laurinavičienė, V. Vasilauskienė ir kt. kasėjos.

V. ŠPOKAS

MUSŲ MEDŽIAGOS PERSAKAI

„Š I R Š Ė“

VVU studentas A. Kubilius tokio pavadinimo žinutėje, atspausdintoje „Stalino keliu“ 64(1547) numeryje, rašė, kad Subačiaus vartotojų kooperatyvo valdytojas redakcijai praneša, kad kritika V. Užsienytės adresu teisinga. Užsienytė už grubų elgesį su pirkėjais, pačioje parduotuvėje

nesilaikoma elementariausių higienos taisyklių.

Subačiaus vartotojų kooperatyvo valdytojas redakcijai praneša, kad kritika V. Užsienytės adresu teisinga. Užsienytė už grubų elgesį su pirkėjais įspėta.

kad ji katalikiška. Tokios ir panašios mintys man buvo peršamos kiekvieną sekundą. Jokų kitų minčių aš negirdėjau. Tačiau, kad tėvai tiki kiekvienu klebono žodžiu. Aš irgi nedirbsiu net suabejoti, kad gali būti kitaip, kad kunigas gali suklysti arba tiesiog klaidinti žmones.

1937 metais buvau pašauktas į kariuomenę. Vadai mane gyrė už paklusnumą, už religingumą, gana greit užsilarnavau jaunesniojo puskarininkio laipsnį. Kiekvieną dieną aš girdėdavau, kad Lietuva laikosi tik ant tokių žmonių, kaip aš, pečių. Aš nuodėdžiai didžiavausi, kad esu savos, nepriklausomos Lietuvos kareivis ir emiau neapkęsti tų, kurie daugiau ir

jo lašo kovoti už nepriklausomą, krikščionišką Lietuvą. Vertiau mirtį, negu vergauti bolševikams. Paškeičius ant kaklo buvo pastabingų kryžių, ant rankovės užsisėvęs šydėlis su geltona, žalia ir raudona juostelėmis. Tariausi suradęs tikrą savo bendramintį. Ir aš nuėjau paskui Paškevičių į Šimonių girią, paėmiau į rankas ginklą ir į atsukau prieš tokius pat, kaip ir aš, bet skirtingai galvojančius. Nesukau galvos dėl to, kad Paškevičiaus tėvas buvo 124 ha dydžio savininkas, kad mano bičiuliai daugumoje irgi buvo vien stambių ūkininkų vaikai, kad dauguma jų buvo tarnavę Plechavičiaus būriuose. Už ką jie kariau — už nepriklausomą Lietuvą ar

Tokia kova — tai ne kova už krikščionybę ir nepriklausomą Lietuvą. Bet vakarais atskrisdavo bent kiek raminačios žinios. Alfonsas Petrulis, buržuazinis rašytojas, Stepas Zbarskas, pasprukę už vandenyno, per „Amerikos balsą“ žadėjo: „Mes ateisime padėti jums iškovoti laisvę“. Tai buvo paskutinė viltis, paskutinė šakelė, už kurios mes kabinomės, bijodami prisipažinti patys sau, kad gyvenimas mus išstamė iš savo ribų, kad mes niekam nereikalingi, visų neapkenčiami. Pagaliau ir ta šakelė lūžo. Mes supratom, kad esam apgauti už dokerius parsidavusių tauškalčių. Paskutinis slėgis, išsėmus su gyvenimu, dar nebuvo nutrukęs. Tačiau, kad žmonės gyvena ne blogiau, o dar geriau negu toji „nepriklausomoji“ Lietuva. Supratau, nors ir vėlai, kad tie, kuriuos mes su panieka vadinam bolševikus, yra tokie pat paprastai žmonės, kad jie nori gero ne tik sau, bet ir visiems. Slinko metai, atėjo į Lietuvą daug gerų permalų. Atėjo diena, kai aš supratau, kad kaip tik dabar Lietuva yra nepriklausoma, kad dabar geriausia gyventi, kai visų lygūs, nėra didžiulėmų ir grytelininkų.

Šiandieną aš labai dėkingas Tarybų valdžiai, kuri teisingai supratė mano norą grįžti gyventi, man, padėjo surasti teisingą kelią — dorai dirbti savo liaudžiai. Jau daug metų mane nebeliko net menkiausios abejonės.

Aš klydau! Klydau labai žiauriai. Ir nėra dienos, kad nepagalvočiau: „O, kad būtų galima pradėti gyventi iš naujo!“ Nėra dienos, kad mintyse neprakeiččiau tų, kurie tauškę apie „nepriklausomą“ Lietuvą ir savo laiku pardavinėjo ją urmu ir dalimis, kaip apie tal parodytą knygoje „Vanagai iš anapus“. Tai tie apgaulingi „patriotai“ suėdė ne vienerius gražiausius mano gyvenimo metus. Man atvėrė akis tie, prieš kuriuos aš kadaise kovojau su ginklu rankose. Ir už tai aš dėkingas jiems.

VACLOVAS ČEPUKONIS

Aš klydau!

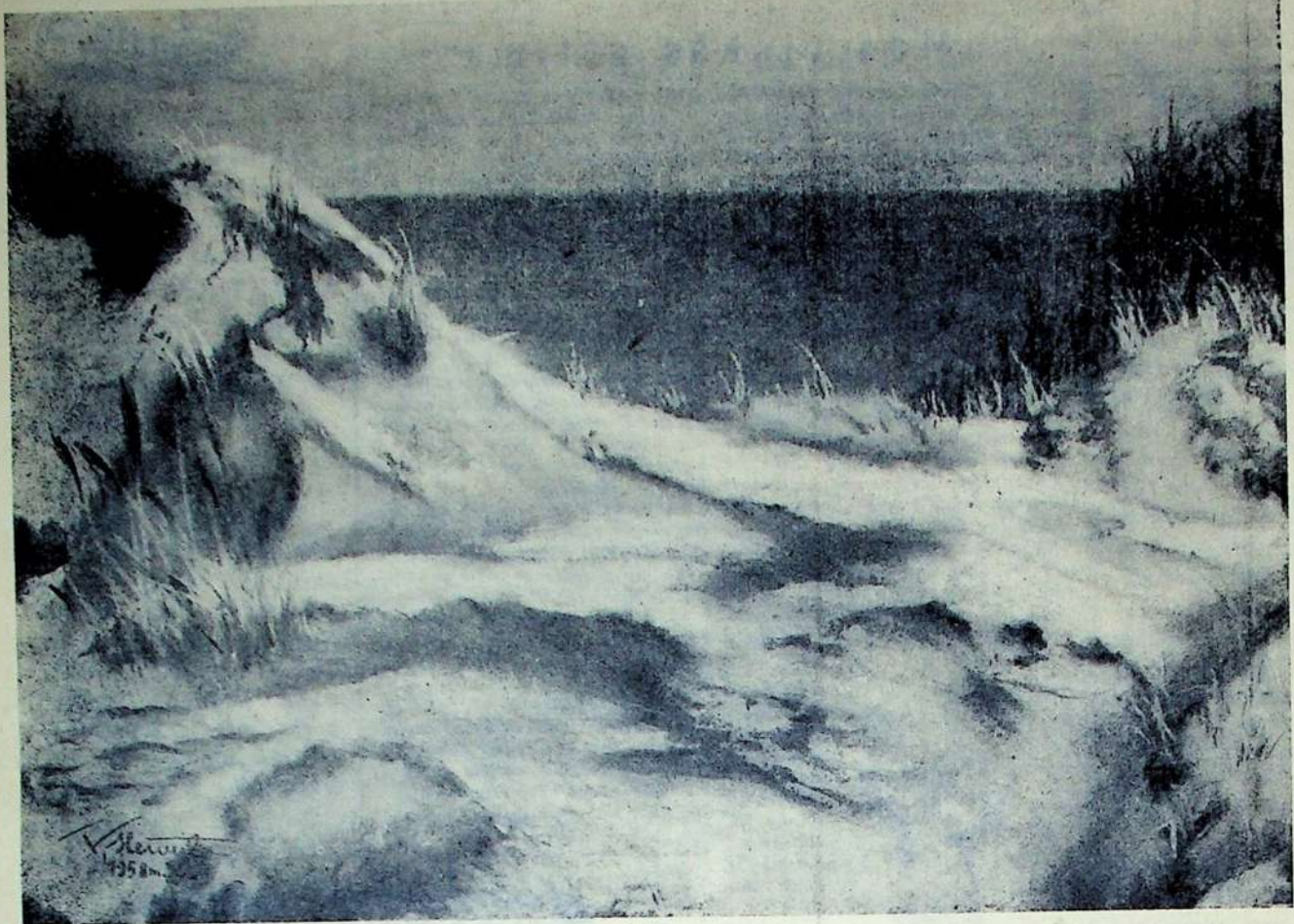
geriau negu aš supratu tą Lietuvos „nepriklausomybę“. Tokiu būdu, paleistas iš kariuomenės namo į gimtąjį kaimą didelių tarplautinių įvykių išvakarėse, jau buvau paleistas smetoninių karininkų, buožlių įtakon, ir galvojau, kad reikia stiprinti buržuazinę Lietuvą.

„Nudundėjo vakarus frontas, mūsų kaimo vyrai išėjo padėti Tarybinei Armijai baigti sutruskintą Hitlerio galybę. Šaukė Tarybinę Armiją ir mane. Bet galvoje dar buvo pasilikusi buržuazinė Lietuvos karininkų agitacija prieš bolševikus, už „nepriklausomybę“. Kas yra ta nepriklausomybė ir nuo ko neturi priklausyti Lietuva, aš tada nesupratau ir net negalvojau apie tai. O buvau žmonių, kurie kaip tik ir ieškojo tokių, kaip aš. Vienas iš jų, dvarininko sūnus Alfonsas Paškevičius, sakė:

„Tavo kelias tik su mumis. Mes turime bendrai, iki paskutinio kra-

už savo duris? Tokį klausimą bandė išskirti vienas kitas net iš mūsų tarpo. Bet tokie arba atiduodavo ginklus liaudies gynėjams, arba dingdavo be žinios naktinių operacijų metu. Šalia mūsų veikė Antano Starkaus gauja. Ten irgi buvo tokia pat tvarka. Pats Starkus buvo paruoštas Hitlerinėje žvalgybos — diversinėje mokykloje. 1946 metais liaudies gynėjai likvidavo Paškevičių. Jo vietą užėmė Julijus Brunekas, taip pat stambaus ūkio savininkas.

Pradėjo vienai paskui jau antri ir treči betiksliai klaidžiojimo po miškus metai. Žmonės džiaugėsi palengvėjusiu gyvenimu, sakė, kad atėjo geri laikai, sava valdžia... Kiekviename žingsnyje mums bado akis taisybė, naujo gyvenimo tiesa. Bet mes stengėmės nuo jos nusigręžti, nepažvelgti tiesai į akis. Manau, jog ne tik mane, bet ir visus, tuo metu lindėjusius miške, apnikdavo niūrios mintys: „Juk mes atliekam niekšišką darbą.“

«Paskutiniai sniego likučiai. Palanga».

Dail. V. ŠLEIVYTĖ

Kupiškėnės dailininkės parodoje

Jau daugiau kaip pusė mėnesio Vlodo Rakačiaus vardo vidurinės mokyklos patalpose atidaryta kupiškėnės dailininkės Veronikos Šleivytės dailės darbų paroda. Ją gausiai lanko darbininkai, tarnautojai, kolūkiečiai, svečiai iš kaimyninių rajonų ir miestų. Visi jie geriai puikiai paveikslais ir, apžiūrėdami parodą, į svečių knygą įrašo daug nuoširdžių linkėjimų, gražių atsiliepimų. Parodą aplankė ir seniausia „Nemuno“ kolūkio narė — buvusi dailininkė kaimynė — Ona Pribušauskienė. Ji pirmą kartą pamatė Veronikos Šleivytės dailės darbų parodą ir su asaromis akyse dėkojo dailininkei. Ir tikrai, dėkoti yra už ką. Kiek kartų bežiūrėtum į parodoje eksponuojamus paveikslus, vie rastum ko nors naujo, savito. Tai labai taikliai apibūdina Henriko Paulausko įrašyti žodžiai svečių knygoje: „Jaunatva alsuojanti paroda. Iš paveikslų spindi patys gražiausi gyvenimo dalykai — saulė, gamta, žmonių džiaugsmas. Tik begalo paprastas, iš liaudies kilęs, pilnas humaniškumo ir žviesos kūrybos galėjo tiek sukurti tikro gyvenimo vaizdą. Dailininkė sugrąžina kiekvienam gamtos kampelyje, kiekvieniame, rodos, paprasčiausiame reiškinyje atrinkti charakteringiausius bruožus, jautriai prabilti į žmonių širdis. Ir svarbiausia, jie žadina energiją, džiaugsmą, meilę žmonėms, gamtai“.

P. LAUŽIKAS

Žinios

apie pieno gamybą už 1961 m. rugsėjo mėn. 20—24 d. d.

Eil.Nr.	Kolūkio pavadinimas	Priežiūra pieno iš 1 karvės		Palyginus su praėjusiu mėnesiu (y arba %)
		1 per 5 d.	per 1 d.	
1	„Salamiestis“	54,5	10,9	-0,1
2	„N. gyvenimas“	45,2	9,0	-0,8
3	Byčių p. b. u.	44,6	8,9	-0,1
4	„Aušra“	42,6	8,5	-0,3
5	„Nemunas“	42,1	8,4	-0,1
6	„Norilnė“	41,4	8,3	—
7	„T. pirmūnas“	38,2	7,6	-0,4
8	„Pergalė“	37,7	7,5	-0,5
9	„Alizava“	36,7	7,3	-0,7
10	„Neris“	30,5	6,1	—
11	„Antašava“	30,4	3,1	+0,2
12	„G. Pirmoji“	28,6	5,7	-1,3
Viso I grupėje:		39,9	8,0	-0,3
1	„Žadeikiai“	35,8	7,2	-0,4
2	„Pirmūnas“	35,7	7,1	-0,3
3	„Sėtekšna“	35,0	7,0	—
4	„Sviesa“	34,8	7,0	+0,7
5	„Pirmoji vaga“	34,0	6,8	-1,1
6	„Tiesa“	33,8	6,8	-0,8
7	„Aukštupėnai“	33,5	6,7	—
8	„Atletis“	32,0	6,4	+0,4
9	„Laisvė“	31,7	6,3	-0,5
10	„Vienybė“	31,2	6,2	-0,8
11	„Pakupys“	28,6	5,9	-0,5
12	„Vėžionys“	28,9	5,8	-0,1
13	„Juodpėnai“	28,7	5,7	+0,3
14	„Lėvu“	23,6	4,7	-2,9
15	„Vedrupys“	21,0	4,2	-1,1
16	„Atžalynas“	19,9	4,0	-0,1
Viso II grupėje:		30,8	6,2	-0,4
1	„M. Melnikaitis v.“	41,1	8,2	-0,2
2	„Laukmininkai“	40,0	8,0	-0,2
3	„Palanga“	38,0	7,6	-0,2
4	„Adomynė“	36,5	7,3	—
5	„Pyvesa“	33,3	6,7	-0,3
6	„Sakalas“	33,1	6,6	-0,1
7	„Lukonys“	30,6	6,1	—
8	„Mūsų rytojui“	29,4	5,9	-0,7
9	„Aukštaičiai“	27,5	5,5	-0,4
10	„Svyturys“	27,4	5,5	-0,2
11	„Mituva“	27,3	5,5	-0,2
12	„Mičiurino v.“	25,4	5,1	-0,3
13	„Skodėnys“	23,6	4,7	-0,5
14	„Uoginiai“	22,4	4,5	-0,4
15	„Žalgiris“	20,4	4,1	-0,2
16	„Bugaitišiai“	18,7	3,7	-0,3
Viso III grupėje:		30,1	5,0	-0,3
Viso rajone:		33,1	6,6	-0,3

*daugiau - mažiau

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

GERA PROGA ĮSIGYTI SPECIALYBĘ

LLKJS Kupiškio rajono komitetas siūnia jaunuolius į Kazachstano žemės ūkio mechanizacijos mokyklą. Į šią mokyklą priimami darbštūs, sveikl, ne jaunesni kaip 17 metų jaunuoliai ir merginos, baigusieji ne mažiau kaip 7 klases.

Vykstantiems į Kazachstano žemės ūkio mechanizacijos mokyklą apmokama kelionė, išskirti diennigiai po 1,5 rb į parą.

Mokykloje moksliečiai per 6 mėnesius galės įsigyti traktorininko ar kombainininko specialybę. Baigę mokyklą, jaunieji mechanizatoriai bus nukreipti dirbti į plėšinių krašto kolūkius ir tarybinius ūkius.

Norinčiuosius vyksti į Kazachstano žemės ūkio mechanizacijos mokyklą prašome skubiai kreiptis į LLKJS Kupiškio rajono komitetą.

A. SINIAUSKIENĖ

LLKJS rajono komiteto sekretorius

Moksliečiai aplankė parodą

Neseniai Alizavos vidurinės mokyklos moksliečiai apsilankė dailininkės Veronikos Šleivytės suorganizuotoje parodoje. Čia jie pamatė nemažą labai įdomių ir vertingų meno kūrinių — paveikslų. Apžiūrėję parodą, moksliečiai į atsiliepimų knygą užrašė:

„Gerbiameji dailininke, Didelį įspūdį mums padarė Jūsų meno kūrinių. Mes labai nustebinti kūrinių gausumu bei sluzeto įvairumu.

ISLOŠIAMŲJŲ INDĖLIŲ LAIMĖJIMŲ TIRAŽAS KUPIŠKYJE

Kiekvienas žino, kad naudinga ir patogus laikyti pinigų taupomoje kasoje. Be to, dar galima ir išlošti, tik reikia pinigų laikyti kaip išlošiamąjį indėlį. Šis indėlis nuo visų kitų indėlių skiriasi tuo, kad indėlininkui priklausančios pajamos tenka laimėjimų pavidalu. Laimėjimų tiražai būna du kartus per metus — balandžio ir spalio mėnesių pirmojo dešimtadienio sekmadienį ir jie bendri visoms mūsų respublikos taupomosioms kasoms. Laimėjimas nustatomas nuo vidutinės išlošiamųjų indėlių likučio sumos už praėjusį pusmetį. Vidutinė indėlio likučio suma neturi viršyti 1000 rublių. Indėlininkas turi teisę vienoje ar keliose taupomosiose kasose turėti neribotą išlošiamųjų indėlių sąskaitų skaičių. Kiekvieniame tiraže tiksliai išlošiamųjų indėlių sąskaitų tenka dvidešimt penki laimėjimai: vienas laimėjimas 200 proc., du po 100 proc., du po 50 proc. ir dvidešimt po 25 procentus nuo vidutinės indėlio likučio sumos, išlaikytos pusę metų.

Šių metų spalio 8 dieną, sekmadienį, Kupiškio kultūros namuose įvyks išlošiamųjų indėlių laimėjimų tiražas. Kviečiame visus skaitlingai dalyvauti.

D. KAZLAUSKAS

Kupiškio taupomųjų kasos Nr. 7376 inspektorius

Dėkojame Jums už suteiktą galimybę pamatyti Jūsų kūrinius. Mes linkime Jums dar didesnio kūrybinio entuziazmo“.

B. DAINYS
T. KABLIŪNAS

Tvirtėja tautų draugystė

Ne taip seniai Kupiškio tikime su Kupiškio miesto rajono meno saviveiklos kultūros namų saviveiklos kolektyvai lankėsi broliškiosios Estijos respublikoje.

—Štai mes ir atvykome pas jus su nuoširdžiausiais, draugiškais jausmais pasakyti: „Sveikl, brangūs draugai!“

Svečiai apsilankė Kupiškioje atidarytoje jubiliejinėje dailininkės Veronikos Šleivytės dailės parodoje, pabuvojo naujose miesto gyvenamųjų namų statybose.

B. JONUŠKA

Redaktorius S. ZAUKA

Šių metų rugsėjo 30 d. nuo 13 val. iki spalio 1 d. 17 val. bus nutrauktas elektros energijos tiekimas visam miestui. Elektrinės administracija

„DIMOS GORINO KARJERA“

Šios kino apysakos scenarijaus autorius Borisas Medovojus pasakoja: „1960 metų rugsėjo mėnesį į mažą, tarp Karpatų kalnų esantį, Skolės miestelį atvyko Gorkio vardo kino studijos filmavimo kolektyvas. Kodėl staiga Skolė, atrodytų, niekuo nepasižymintis miestelis, sudomino Maskvos kinematografininkus? Mat, aukštos įtampos elektros perdavimo linijos trasa. Didžiulės šios linijos atramos rikiavosi per aukštus šlaitus, tankius miškus, sriauusias Karpatų upes sienos pusėn ir ėjo tolyn, į broliškąsias šalis.“

Drąsus vaikinai, aukštos įtampos linijos montuotojai — meninio filmo „Dimos Gorino karjera“ herojai. Ši filmą k.k. „Aušra“ pamatysime ateinančią savaitę ir sekmadienį.